

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้ง ตำบลบ้านถิ่นอยู่ห่างจากอำเภอโนนสัง ประมาณ 15 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดหนองบัวลำภู ประมาณ 31 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 36.624 ตารางกิโลเมตร (22,890 ไร่) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านโสกก้านเหลือง ตำบลบ้านถิ่น อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู มีอาณาเขต ดังนี้

- | | |
|----------------|--|
| 1. ทิศเหนือ | จดตำบลนามะเฟื่อง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู |
| 2. ทิศตะวันออก | จดตำบลปากกู่ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู |
| 3. ทิศใต้ | จดตำบลกุดตุ้ม อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู |
| 4. ทิศตะวันตก | จดตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู |

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

มีลักษณะสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงค่อนข้างสมบูรณ์ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบนเป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๒๐ % เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๗๐ % และมีพื้นที่ส่วนอื่น ๑๐ % มี ๓ ดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้นอากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคมอากาศร้อนและแห้งแล้ง บางครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อนจะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ – ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัดมีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือนในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตอบต. ไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมหนาว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาวอากาศแปรปรวนไม่แน่นอนอาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ %
ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับอุปโภค-บริโภค จำนวน ๕ แห่ง แหล่งน้ำทั้ง ๕ แห่ง เคยเป็นแหล่งน้ำ
ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและอบต.ได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภค
ของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	๓	แห่ง	สระน้ำ	๑๒	แห่ง
หนองน้ำ	๑	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	๑๘	แห่ง
ลำคลอง	-	แห่ง	บ่อบาดาล	๗	แห่ง
ประปา	๑๐	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง
แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝาย	๑๐	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง	เหมือง	-	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลบ้านถิ่นมีพื้นที่ติดเขตอุทยานแห่งชาติภูเก้า สภาพป่าตามธรรมชาติเป็นป่าเต็ง รัง มี
ยางพารา ยูคาลิปตัส และพืชไร่ เช่นมันสำปะหลัง อ้อย ฯลฯ ป่าสาธารณะของหมู่บ้านจะมีทุกหมู่บ้านและ
ใช้ประโยชน์เฉพาะหมู่บ้านเท่านั้น มีพื้นที่ป่าทั้งหมด ๕,๑๓๓ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลบ้านถิ่นตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอโนนสัง เดิมขึ้นกับตำบลกุดตุ้ม แยกการปกครอง
เป็นตำบลบ้านถิ่นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ และแยกตำบลปางกู่ออกจากตำบลบ้านถิ่น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ สาเหตุที่ใช้
ชื่อบ้านถิ่นเป็นชื่อตำบลเพราะบ้านถิ่นเป็นหมู่บ้านที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยข้าวปลาอาหารทุกชนิด ประกอบกับมี
พระพุทธรูปเก่าแก่ตั้งแต่สมัยโบราณและมีวัดโบราณ อันแสดงถึงถิ่นที่อยู่ของคนสมัยโบราณจึงได้ตั้งชื่อว่า
“ตำบลบ้านถิ่น” ปัจจุบันมี ๑๐ หมู่บ้าน ชาวบ้านที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ในตำบลนี้จะมาจากแทบทุกจังหวัด
ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ขอนแก่น กาฬสินธุ์ คนกลุ่มแรกจะมาอยู่ตาม
หัวไร่ปลายนาโดยมาจากตำบลกุดตุ้ม ต่อมาก็ขยายเป็นชุมชนใหญ่ขึ้นๆ ในที่สุดก็ตั้งเป็นหมู่บ้านและตำบลจนถึง
ปัจจุบัน

มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลนามะเฟือง อำเภอเมือง
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลนิคมพัฒนา,ตำบลกุดตุ้ม อำเภอโนนสัง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลปางกู่ อำเภอโนนสัง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เขตวนอุทยานภูเก้า ตำบลนิคมพัฒนา อำเภอโนนสัง

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถิ่นประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนเขตเลือกตั้งละ ๒ คน จำนวน ๑๐ เขตเลือกตั้ง รวมทั้งสิ้น ๒๐ คน ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติและตรวจสอบคณะผู้บริหารคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถิ่น ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถิ่น ๒ คน เลขานุการนายก ๑ คน ทำหน้าที่บริหารกิจการภายในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตำบลตำบลบ้านถิ่นมีประชากร ทั้งสิ้น ๖,๓๖๒ คน แบ่งเป็นชาย ๓,๒๐๑ คน หญิง ๓,๑๖๑ คน จำนวน ครวเรือนทั้งสิ้น ๑,๖๗๖ ครวเรือน (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หญิง ๕๕๗ คน ชาย ๕๘๕ คน รวม ๑,๑๔๒ คน

ประชากรที่อายุ ๑๘ -๖๐ ปี หญิง ๑,๙๐๒ คน ชาย ๑,๙๐๕ คน รวม ๓,๘๐๗ คน

ประชากรที่อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป หญิง ๗๐๒ คน ชาย ๗๑๑ คน รวม ๑,๔๑๓ คน

รวมทั้งหมด หญิง ๓,๑๖๑ คน ชาย ๓,๒๐๑ คน รวม ๖,๓๖๒ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา/โรงเรียนขยายโอกาส ๗ แห่ง ครู ๖๐ คน นักเรียน ๔๘๘ คน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๕ แห่ง ครู ๑๔ คน เด็กเล็ก ๙๘ คน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑ แห่ง (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔)

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่าและที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของอบต. ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กการสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชนเช่นกันได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และโรคอื่นๆ อีกมาก

มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาลปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ อบต.และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีแต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐานจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานบางครั้งครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอและประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ อบต.พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหานี้ หน่วยงานด้านสาธารณสุขที่มีในพื้นที่ ได้แก่

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในเขตพื้นที่	จำนวน ๒ แห่ง
คลินิกเอกชน	จำนวน ๑ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

อบต.ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินของราชการและประชาชนทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งอบต.ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีส่วนน้อยที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของอบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดคือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยกและลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากตำรวจ ผู้นำ อบพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรงแต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่ายเป็นเรื่องที่ทางอบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านของ อบต.จากการที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอโนนสัง ได้แจ้งให้กับอบต.ทราบนั้น พบว่าในเขตอบต. มีผู้ที่เสพยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อยและยังไม่พบผู้ค้าเหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของอบต.ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำการแก้ไขปัญหานี้ของ อบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

อบต.ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

อบต.ได้ดำเนินการด้านคมนาคม ดังนี้

ทางบก

ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๗ สาย	ระยะทาง	๓๑ กิโลเมตร
----------------------	-------	---------	-------------

ถนนลูกรัง	๔ สาย	ระยะทาง	๙ กิโลเมตร
-----------	-------	---------	------------

ถนนลาดยาง	๖ สาย	ระยะทาง	๑๒ กิโลเมตร
-----------	-------	---------	-------------

ทางน้ำ -ไม่มี

ทางราง -ไม่มี

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้าปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่มีที่สาธารณะหรืออยู่ห่างไกลไม่สามารถขยายไฟฟ้าสาธารณะไปถึงได้ อบต.จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนนการแก้ปัญหาคือประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่ายเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้วและได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๕.๓ การประปา

การประปา หมู่บ้านมีกิจการประปาเป็นของหมู่บ้านเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปา

๖.๓ การปลูกสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๓๕๕	ตัว	กระบือ	๕๕	ตัว	สุกร	๑๖๐	ตัว
เป็ด	๓๒๑	ตัว	ไก่	๔๑๕	ตัว	อื่นๆ	๘๑๕	ตัว

๖.๔ การบริการ

โรงแรม	-	แห่ง
รีสอร์ท	๒	แห่ง
ร้านอาหาร	-	แห่ง
โรงพยาบาล	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง
ร้านเกมส์	๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตอบต.มีพิพิธภัณฑ์บ้านกุดขวางสร้อย ซึ่งเป็นแหล่งโบราณคดีที่ขุดพบในพื้นที่และน้ำตกตาดโตนบ้านหนองเล้าข้าวและอบต.ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ

๖.๖ อุตสาหกรรม

จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ภายในพื้นที่อบต.ยังไม่มี

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- การพาณิชย์

ธนาคาร	-	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๒	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดสด	-	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๓๔	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาเก็ต	-	แห่ง			

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๔ กลุ่ม ได้แก่

๑. กลุ่มปลูกเห็ดฟาง จำนวน ๑ กลุ่ม
๒. กลุ่มจักรสาร จำนวน ๑ กลุ่ม
๓. กลุ่มทอผ้า จำนวน ๑๒ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ ๙๐ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัดซึ่งสูงกว่ามากแต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตรประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะเพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัยปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๘
 - วัด ๑๑ แห่ง
 - สำนักสงฆ์ ๓ แห่ง
- ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๒
 - สำนักคริสต์ ๑ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- | | |
|--------------------------------|--------------------------------------|
| - ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ | ประมาณเดือน มกราคม |
| - ประเพณีวันสงกรานต์ | ประมาณเดือน เมษายน |
| - ประเพณีก่อเจดีย์ทราย | ประมาณเดือน พฤษภาคม |
| - ประเพณีบุญบั้งไฟ | ประมาณเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน |
| - ประเพณีลอยกระทง | ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน |
| - ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา | ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน |

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตอบต. ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม การย้อมผ้า และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๕ % พูดภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตอบต.ได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื้อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝนและน้ำดิบจากห้วย หนอง สระ ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปาสำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อยไม่เพียงพอในการอุปโภค-บริโภค

๘.๒ ป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ตำบลบ้านถิ่นประกอบด้วยป่าสงวนแห่งชาติ คือ วนอุทยานภูเก้า-ภูพานคำ เกษตรกรจะเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตจากป่าแห่งนี้เป็นส่วนใหญ่เพราะอยู่ติดกับที่ทำกินแต่ต้องอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่วนอุทยาน ส่วนป่าอีกแห่งหนึ่งคือป่าสาธารณะของหมู่บ้านจะมีทุกหมู่บ้านและใช้ประโยชน์เฉพาะหมู่บ้านเท่านั้นมีพื้นที่ป่าทั้งหมด ๕,๑๓๓ ไร่

๘.๓ ภูเขา

ในเขตอบต. ติดเทือกเขาภูเก้า

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงมีความสูงของภูมิประเทศอยู่ระหว่าง ๑๘๐ – ๓๔๐ เมตร มีภูเขาสูงอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบลและมีลำห้วยโซมอยู่ทางด้านทิศตะวันออกและตะวันตกของตำบล สภาพดินเป็นดินร่วนหรือค่อนข้างเป็นดินทรายมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำเหมาะสำหรับการปลูกข้าวแต่ต้องมีการใส่ปุ๋ยในอัตราที่เหมาะสม ควรมีการชลประทานและมีการคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่ดีด้วย

สภาพพื้นที่ทางทิศตะวันตกของตำบลเป็นที่ราบลุ่มและมีลำห้วยโซมไหลผ่านเป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สูงมาก เกษตรกรจะใช้พื้นที่บริเวณนี้เป็นพื้นที่ทำนา หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตก็จะปลูกพืชผักและพืชฤดูแล้ง เช่น ถั่วเขียว เป็นการเพิ่มปุ๋ยลงไปดินส่วนถั่วเหลืองจะไม่ปลูกเพราะปริมาณน้ำไม่เพียงพอ

๙. อื่นๆ